

[Svend Andersen (Rosk.a.)]

Så sagde finansministeren, at vore ændringsforslag ville indebære en budgetstramning på omkring 15 mia kr., og at det ville betyde meget større arbejdsløshed. Det er selvfølgelig rigtigt, at en budgetforbedring isoleret set giver en arbejdsløshed, hvis ikke der sættes ting i gang, som øger beskæftigelsen. Men som det fremgår af vore ændringsforslag, og som det fremgik af mit indlæg i første runde, har fremskridtspartiet utallige forslag, der ganske enkelt forbedrer vores beskæftigelse, og det er ikke bare et spørgsmål om at forbedre miljøet, det er et spørgsmål om nedsættelse af omkostningsniveauet, det er et spørgsmål om at nedsætte sygedagpengeudgiften, det er et spørgsmål om kapitalvindingsskatten, det er et spørgsmål om at afvikle en række restriktioner, og det er et spørgsmål om at få råd til en rentenedsættelse, og det får man råd til ved at gennemføre den budgetforbedring, der ligger i vore ændringsforslag.

Jeg skal også til beroligelse for finansministeren sige, at vi betragter bestemt ikke vore forslag som tusind døde sild, der er opgivet. Tværtimod. De er bestemt ikke opgivet, og jeg er sikker på, at finansministeren får brug for dem engang, og han er meget velkommen til at bruge dem. Der er bestemt ikke tale om døde sild. Det er sprællevende forslag, som vil leve længe, og som simpelt hen vil blive vedtaget før eller senere.

Så hører vi det sædvanlige: ja men hvilken glæde har dog de mennesker, som kun tjener 30.000 kr., af, at man laver en forhøjelse af bundgrænsen til 60.000 kr.? Ja, folkepensionisterne, de studerende etc., som i øjeblikket ligger lige over bundgrænsen, har altså den glæde, at de kommer ud af skattesystemet, og det er noget, der spiller en meget stor rolle. Skattebetalingen er til meget stor gene for overordentlig mange ældre medborgere, for de forstår simpelt hen ikke altid, at de skal betale et eller andet beløb i skat, og de får en masse kvaler ud af det. Det er altså en af de fordele, man opnår ved at forhøje bundgrænsen til 60.000 kr.

Med hensyn til boligsikringen forstod jeg ikke rigtig det, ministeren sagde, men sådan som jeg forstod det, var det i hvert fald ikke i overensstemmelse med vores ændringsforslag. Vores forslag går ud på en nedsættelse af udgifterne til boligsikring på 20 mill. kr., nemlig fra 350 til 330 mill. kr., og ideen i det

er bl. a., at det på ingen måde skal gå ud over en eneste folkepensionist. Det var, ligesom det skinnede igennem finansministerens bemærkning om vore ændringsforslag, at det var noget, der gik ud over de svage. Det ved han godt at det ikke er. Der er ikke et eneste menneske her i Danmark, som i øjeblikket er svagt stillet, der får det dårligere. Tværtimod. Vi forhøjer kontanthjælpen, vi forhøjer folkepensionen, vi forhøjer udgifterne til åndssvageforsorgen osv. De mennesker, der er svage, får det bedre. Det burde finansministeren vel efterhånden vide, men vi vil gerne fortælle det syv eller otte eller ti gange mere, hvis det ville hjælpe på forståelsen.

Palle Simonsen (KF):

Jeg skal ikke bidrage til en forlængelse af debatten om de enkelte ændringsforslag. Jeg forstod på finansministeren, at der var særlig ros til de partier, som havde stillet få ændringsforslag. Jeg forstod også, at når der var tale om ændringsforslag, der var udtryk for besparelser, var de asociale, og når der var tale om ændringsforslag, der var udtryk for stigninger, var de ikke i overensstemmelse med regeringens prioritering. Vi har forstået, at det ikke er muligt på nuværende tidspunkt at bevæge regeringen.

Finansministeren siger, at f. eks. det konservative folkepartis ændringsforslag medfører forøget arbejdsløshed. Hertil må jeg sige, at jeg går ud fra, at finansministeren stadig væk er enig i, at vi har to store problemer i dette samfund: betalingsbalancen og arbejdsløsheden. Det er da klart, at tendensen i vore ændringsforslag ikke er, at man derigennem forøger beskæftigelsen, det ligger fuldstændig klart, fordi vi er af den opfattelse, at man ikke løser vores beskæftigelsessituation ved en øget offentlig aktivitet. Der ligger til gengæld en mulighed for at bedre betalingsbalancesituationen. Men nu vel, det er noget, vi kommer tilbage til i morgen, når vi har den mere generelt prægede debat.

Jeg må også sige til finansministeren, at forslaget om lineære besparelser er nu ikke udtryk for manglende ideer, det er en metode, som jeg mener er vel anvendelig for et oppositionsparti, og som jo, hvad jeg har givet udtryk for tidligere, er anvendt, om end i mindre målestok, af regeringen selv. Det tager vi som udtryk for, at det er en anvend-